

ע"פ 5153/14 - יוסף בריינס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 5153/14

לפני: כבוד הנשיא א' גרוניס

המערער: יוסף בריינס

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה
בבאר שבע מיום 20.7.2014 בתיק ת"ד 1297/07
שניתנה על ידי כבוד השופטת א' גרבי

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (כבוד השופטת א' גרבי) מיום 20.7.2014. שלא לפסול עצמו מלדון בת"ד 1297-07.

2. המערער וגרושתו, הגברת אילנה אוזן, היו מעורבים בתאונת דרכים בבאר שבע. ביום 14.6.2007 הוגש נגד המערער כתב אישום המייחס לו עבירות של אי ציות לתמרור, לפי תקנה 64(ג) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - תקנות התעבורה) וסעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן - פקודת התעבורה), נהיגה בקלות ראש, לפי סעיפים 62(2) ו-38(2) לפקודת התעבורה, וגרימת תאונת דרכים לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה

עמוד 1

(להלן - ההליך העיקרי). המערער וגברת אוזן טענו כי האחרונה היא שנהגה ברכב בעת התאונה, ועל כן הוגש מטעמה תצהיר התומך בטענה. בעקבות העלאת הטענה ולבקשת התובעת המשטרתית, נפתחה נגד המערער והגברת אוזן חקירה פלילית והוגש נגדם בשנת 2009 כתב אישום אשר ייחס להם עבירות של שבועת שקר, שיבוש מהלכי משפט וקשר לביצוע פשע או עוון (להלן - ההליך המשני). בהליך זה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון וניתן נגדם כנראה בשנת 2013 פסק דין ללא הרשעה. הטיפול בהליך העיקרי עוכב במהלך בירורו של ההליך המשני.

לאחר סיום ההליך המשני והתחדשות הטיפול בהליך העיקרי, ביקש המערער מבית המשפט בדיון מיום 20.7.2014 לפסול עצמו בטענה כי בדיון קודם אמר בית המשפט כי בכל מקרה בכוונתו להרשיע את המערער. באת כוחה של המשיבה התנגדה לבקשת הפסלות, באומרה כי הדברים אותם מייחס המערער לבית המשפט אינם מופיעים בפרוטוקול. היא הדגישה כי המערער לא ביקש את תיקון הפרוטוקול, על אף שמדובר באמירות כבדות משקל. יצוין, כי פרוטוקול הדיון המדובר לא צורף לכתב הערעור. לדברי הפרקליטה, מטרת בקשת הפסלות הייתה להוביל לדחייה נוספת בבירור ההליך. בית המשפט דחה את בקשת הפסלות. בהחלטתו, פירט בית המשפט את השתלשלות ההליכים אשר הובילה להתארכות הטיפול בתיק. לגופו של עניין, קבע בית המשפט כי מעולם לא באה מפיו כל התייחסות לעניין הרשעתו של המערער ותוצאותיו של ההליך. לדבריו, כל שקבע היה כי יש לקדם את הטיפול בהליך, אשר מתעכב מאז שנת 2007. על החלטה זו הוגש הערעור שלפניי. במסגרת הערעור, טוען המערער כי בית המשפט הפציר בו להגיע להסדר טיעון, תוך שלדברי המערער כבוד השופטת אמרה כי "כדאי לך להגיע להסדר ללא פסילת רישיון הנהיגה", כי "אני לא רואה איך אתה יוצא מהתיק זכאי", וכי "כבר הורשעת בתיק הפלילי וזה מספיק לי". לטענת המערער, אמירות אלה מעלות חשש ממשי כי בית המשפט נגוע במשוא פנים כלפיו וכי כבר נחרץ דינו עוד טרם ניהול ההליך. יצוין כי בערעורו לא התייחס המערער לקביעת בית המשפט כי הדברים לא נאמרו מעולם.

3. דין הערעור להידחות. במקרים בהם ישנם הבדלים בין תיאורם של הדברים על ידי בית המשפט לבין תיאורם על ידי בעל הדין, קמה חזקה כי גרסת השופטת היא המתארת נכונה את המציאות (ראו, למשל: ע"פ 2749/14 גאון נ' מדינת ישראל פסקה 11 (18.4.2014); ע"פ 2753/14 קרדיש נ' מדינת ישראל פסקה 5 (23.4.2014)). בענייננו, המערער לא הצביע על כל סיבה להטיל ספק בדברי בית המשפט כי לא נאמרו מפיו דברים הנוגעים להכרעת הדין בהליך. מתשובת המשיבה בבית משפט קמא אף עולה כי האמירות הנטענות אינן מופיעות בפרוטוקול הדיון, והמערער לא ביקש כלל את תיקונו. נוכח כל אלה, ברי כי המערער לא הצביע על כל בסיס אובייקטיבי לטענתו בדבר קיומו של חשש ממשי למשוא פנים של בית המשפט באופן המקיים עילה לפסילתו מלשבת בדיון (סעיף 77 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). זאת ועוד, אף מתיאורו של המערער עולה כי הוא השתהה בהגשתה של בקשת הפסלות. הדיון בו נאמרו לטענתו האמירות על ידי בית המשפט קדם לדיון בו הועלתה בקשת הפסלות. במלים אחרות, הבקשה לא הועלתה באופן מידי, כפי שחובה לעשות.

4. לפיכך, הערעור נדחה מבלי שהמשיבה נדרשה להשיב. יש לקוות שבית המשפט ייתן קדימות לטיפול בהליך שנפתח עוד בשנת 2007.

ניתן היום, א' באב התשע"ד (28.7.2014).
